

חג השבועות

חג השבועות יש בו הרבה מנהגים, שכולם באים לסמל את המעמד הגדול שהיה לעם ישראל מאז שנבחרו להיות עם – מיוחד, של הקב"ה יותר מכל העמים. לכבוד החג מסתפרים ומתרחצים ולובשים בגדים נקיים.

זמן מתן תורתנו

ביום זה קבלו עם ישראל את התורה הקדושה מהאייבישטער. אחרי יציאת מצרים כשהודיעו לעם ישראל, שבעוד חמישים ימים יתן הקב"ה את הדבר הכי יקר "התורה הקדושה" מיד התחילו בני"י לספור את הימים "ספירת העומר". מרוב שהיו מצפים ליום הגדול ספרו כל יום אחד שתיים שלוש... עד שספרו 49 ימים. כמו ילד טוב שמחכה לקבל סידור אחרי חג השבועות, והילד סופר כל יום שעובר. עם ישראל טיהרו את עצמם כדי שיהיו ראויים לקבל את המתנה היקרה מאת השי"ת.

נעשה ונשמע

לפני שה' נתן את התורה לעם ישראל, הסתובב בין שאר העמים ושאל אותם, האם רוצים אתם לקבל את התורה, מיד שאלו הגויים מה כתוב בה, ענה להם ה' כתוב בתורה "לא תגנוב" שאסור לגנוב, וכתוב "כבד את אביך

ואת אמך", שצריכים לכבד ולשמוע בקול ההורים, וכתוב שצריכים לשמור את יום השבת. וכן אמר להם עוד מצוות שכתובות בתורה הקדושה, אבל הגויים האלה ענו שהם לא רוצים לקבל את התורה, אחרי שכל הגויים לא רצו לקבל את התורה. בא הקב"ה לעם ישראל ושאל אותם האם אתם מוכנים לקבל את התורה, ובני ישראל בכלל לא שאלו מה כתוב שם, אלא מיד ענו כל עם ישראל ביחד בקול רם "נעשה ונשמע", ומיד ירדו מלאכי השרת מן השמים, ושמעו על ראשיהם של כל בני ישראל שני כתרים, אחד כנגד נעשה, ואחד כנגד נשמע.

הר סיני

מדוע נתנה תורה דווקא בהר סיני? לפני מתן תורה כשההרים שמעו שה' רוצה לתת את התורה הקדושה באו כל ההרים למדבר והתחילו לריב, מפני שכל הר רצה שיתנו את התורה עליו, וכל אחד מההרים התפאר שהוא הר יותר גדול ויפה מחבירו, ורק הר סיני שהוא הר נמוך עמד בצד כי היה עניו, ולא רצה לריב עם אף אחד ודווקא את ההר הנמוך הזה הר סיני שלא התגאה מול ההרים האחרים ועמד בצד בשקט, בחר הקב"ה אותו לתת את התורה הקדושה עליו, כדי ללמד לעם ישראל שבשביל ללמוד ולקיים את התורה צריך להתנהג בענווה, ואסור לריב.

שלשת ימי הגבלה

שלושה ימים לפני קבלת התורה עשה משה רבינו סימן סביב הר סיני, עד לאותו סימן, מותר לבני ישראל לגשת, אסור לעבור את הגבול, ואפילו לנגוע בהר היה אסור, ובשלושת הימים התכוננו בני ישראל לקבלת התורה וקידשו וטיהרו את עצמם.

ניסים גדולים קרו לעם ישראל לקראת היום הקדוש הזה כל החולים נתרפאו. מי שהיה חרש ולא שמע נרפאו לו האוזניים והתחיל לשמוע, ומי שהיה אילם יכול היה לדבר, מי שהיה עיוור יכול היה לראות וכן הלאה, וכל זה עשה ה' כדי שכל היהודים יוכלו לקבל את התורה.

מתן תורה

בשעה שנתן הקב"ה את התורה היה העולם שקט, כל הבריאה שקטה.

ציפור לא ציצה, שור לא געה, החמור לא נער, הכלב לא נבח, החתול אל ילל, הזבוב לא זמזם, האנשים לא דברו, המלאכים לא נאמו.

רק קול השופר הלך וחזק, ההר היה אפוף אש ועשן, מכוסה בענן קולות וברקים, ותוך כדי כך שמעו קול יוצא מאת הקב"ה "אנכי ה' אלוהיך" "לא יהיה" ומרוב פחד פרחו נשמתם, והקב"ה הכניס בהם בחזרה את נשמתם, ובקשו שרוצים לשמוע את

מפי משה רבינו כי הם לא מסוגלים לשמוע מפי ואז הוא אמר להם את עשרת הדברות

א. אנכי ה'. ב. לא יהיה. ג. לא תשא. ד. זכור את ה. כבוד את. ו. לא תרצח. ז. לא תנאף. ח. לא תענה. י. לא תחמוד.

שמות החג

א. שבועות – כי עד יום זה ספרו בני"י שבע שבועות של ספירת העומר.

ב. חג הקציר – משום שזמן החג בעונת קציר החיטים שקוצרים את התבואה החדשה, ומהתבואה החדשה היו מקריבים בחג השבועות את שתי הלחם.

ג. יום הבכורים – שמיום זה מתחילים להביא מהפירות של שבעת המינים: חיטה, שעורה, גפן, תאנה, רימון, זיתים, תמרים לבית המקדש כדי להודות להקב"ה על הפירות הטובים שנתן לנו.

ביכורים – זה מלשון "בכור" ובכור הכוונה ראשון, כמו הראשון שבמשפחה קוראים לו בכור, אותו דבר הפרי הראשון שמתחיל לגדול מביאים לירושלים

לכהן בשמחה בתופים ובמחולות לשמוח ולהודות לה'.

ד. זמן "מתן תורה" משום שביום זה ניתנה תורה לעם ישראל.

ה. עצרת – ביום טוב כולם עוצרים, ולא עושים מלאכה.

בכל חג יש מצוה מיוחדת לחג. פסח – מצות, סוכות – 4 מינים, ר"ה – שופר, בשבועות – רק "עצרת", לא עושים מלאכה.

מגילת רות

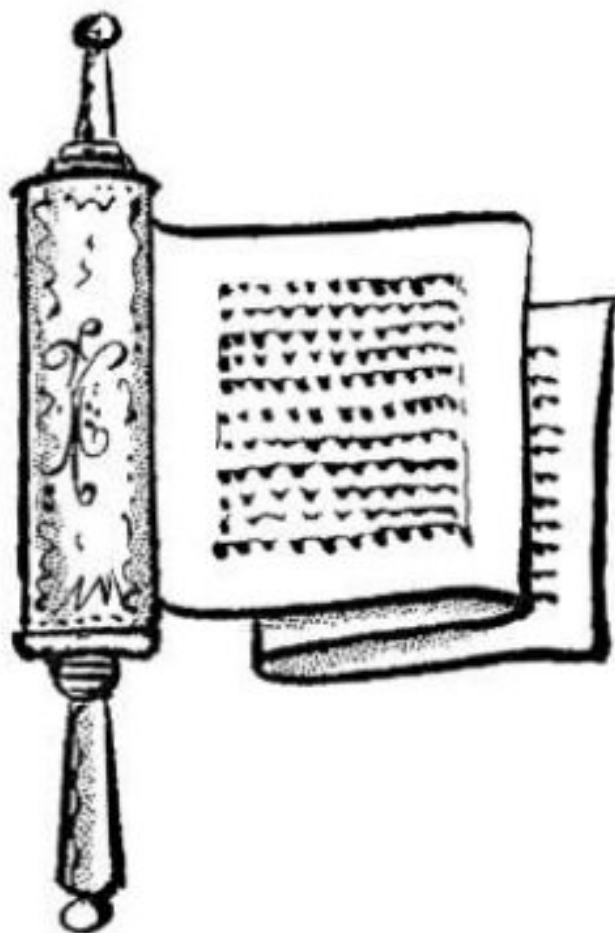
♦ בריחת אלימלך ומשפ' מהעניים.

♦ עונש לאלימלך ובניו.

♦ רות הולכת עם נעמי וערפה עוזבת.

♦ נישואי בועז עם רות.

♦ לידת עובד, שולשלת דוד המלך.

נוהגים לקרוא מגילת רות בחג השבועות

♦ בחג השבועות נולד דוד המלך וגם נפטר ביום זה, דוד המלך יצא מרות ולכן קוראים בחג השבועות את מגילת רות.

♦ נעמי ורות חזרו בזמן קציר חיטים, וגם שבועות חל בעונת קציר החיטים.

♦ בזמן מתן תורה בני"י נכנסו תחת כנפי השכינה וכן רות נכנסה תחת כנפי השכינה.

יְהִי רָעוּא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לְבָאִי
בְּאוֹרֵייתָא.

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ
לְכְבוֹדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכָנוּ.

נְגִיל וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה כִּי
הִיא לָנוּ עוֹז וְאוֹרָה.

מנהגי החג

♦ נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות וכן עוגות העשויות דבש, כי התורה נמשלה לחלב ודבש, כמו שכתוב: "דבש וחלב תחת לשונך".

וכן משום שכאשר בני חזרו ממתן תורה לא יכלו לאכול בכלים היות והם היו טרפים, ולאכול בשרי גם לא יכלו היות ואורך זמן לשחוט לבדוק ולמלוח את הבשר, לכן אכלו רק חלבי.

♦ נוהגים לקשט את בית הכנסת וגם את הבית בעשבים, פרחים ושושנים יפים, זכר שגדל על הר סיני פרחים ושושנים.

♦ נוהגים שבלייל שבועות אחרי הסעודה לא הולכים לישון, אלא הולכים לבית הכנסת ללמוד תורה כל הלילה עד הבוקר, להתכוון לקבלת התורה.

